

haaber, at Folkethinget, naar Lovforslaget atter kommer tilbage til det, vil tage under nøie Overveielse, om det ikke er heldigere, at det søger en Overenskomst med Landstinget om Sagen end at føre os ud i Tilstande, hvis Nækkelbidde Ingen af os er i Stand til at beregne. Naar jeg udtrykkelig fremhæver, at jeg maatte ønske, at det andet Thing vil søge en Overenskomst, ligger det deri, at efter min Formening har Landstinget saa ofte høiet sig for det andet Things Anskuelser, det har saa ofte nærmet sig en Overenskomst, saa at det ikke vil kunne gjøre det oftere, saafremt det ikke vil opgive sin grundlovmæssige Stilling og gjøre sig til at være alene et Indregistreringsbureau for de Love, som blive vedtagne i Folkethinget, og det haaber og tror jeg, at Landstinget aldrig vil gjøre sig til. Da det høitærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Broberg) i Lørdags omtalte de Artikler, som have staaet i „Berlingske Tidende“, kom jeg uvillkaarlig til at tænke paa Sandheden af det gamle Ord: Hvor dog det Sete afhænger af Dinene, hvormed man ser. Dersom jeg opfattede det ærede Medlem rigtig, saa fik han ud af disse Artikler, at Regjeringen om ikke truede med, saa dog antydede, at den var berettiget til at give en provisorisk Finantslov. Ja, jeg tilstaar, at jeg ikke tilnærmelsesvis kunde se noget Saadant i disse Artikler. Og saa jeg læste dem igjennem, og jeg vil sige, at jeg for det Første vilde finde det forunderligt, om nogensomhelst Regjering paa den Tid, disse Artikler kom ud, vilde omtale de Forhold, der kun de komme, og dernæst vilde jeg finde det endnu mere forunderligt, dersom nogen som helst Regjering vilde antyde, hvad den under de Forhold havde i Sinde at gjøre. For mit Del stillede disse Artikler sig som en aldeles nøgtern, men dog klar og korrekt Fremstilling af alle de Forhold, som ville komme til Stede, saafremt vi den 1ste April staa uden nogen Finantslov, og de antydede de Midler, som Ministeriet da efter Forsfatterens Mening var nødsaget til at benytte og bringe i Anvendelse for at faae Statsmaskineriet til at gaa sin naturlige Gang. Det var det, jeg saae deri, men jeg erkjender naturligvis, at Dinene der spille en meget stor Rolle. Spørger man derimod om, hvorvidt jeg billiger disse Artikler eller glædede mig over dem, vilde jeg dertil svare: Nei, jeg hører til de forsigtige Folk og holder ikke af at spøge med Ilden. Jeg erkjender imidlertid paa den anden Side, at jeg har set, at man i den senere Tid paa andre Steder, hvor jeg langtsaa havde troet, at dette kunde blive Tilfældet, ikke alene spørger med Ilden, men formelig leger med den, og jeg erkjender, at i al Sport er der

noget Smittende, altsaa ogsaa i det at lege og spøge med Ilden. Da den ordinære Finantslov forrige Aar var til Behandling i dette Thing, blev der med stærk Anklang udtalt fra forskjellige Medlemmer megen Beflagelse over, at Landstinget saa sent fik Loven sendt over, saa at der kun var levet det grumme kort Tid til at drøfte Loven, hvortil det dog er berettiget. Derved var der imidlertid Intet den Gang at gjøre. Man udtalte endvidere den Gang, ligeledes med stærk Tilslutning, at skjøndt man den Gang tog Finantsloven, vilde man ikke oftere tage en Finantslov, hvor Bevilgingerne vare saa knappe, at de efter Thingets Mening ikke vare fuldt tilstrækkelige til at tilfredsstille Statens Krav. Det udtalte man angaaende den ordinære Finantslov; angaaende den midlertidige Bevillingslov blev der, som allerede her fremført i de senere Dage, udtalt to Betragtninger. Den første var, at man kun høist modstræbende og kun under ekstraordinære Omstændigheder vilde modtage en midlertidig Bevillingslov; men at man under ingen Omstændigheder vilde modtage en Bevillingslov af det Indhold, som den i Fjor havde. Den blev den Gang forkastet. Spørger jeg nu, hvilke Hensyn man i det andet Thing har taget til de Udtalelser, som faldt her i dette Thing, saa tror jeg, Enhver vil indrømme, at der ikke er taget det allermindste Hensyn til de Udtalelser, som her ere faldne, og saa vil jeg da spørge: Hvorledes skal det konstitutionelle Maskineri kunne gaa, naar man i det ene Thing tager saa lidt Hensyn til det andet Thing, som man har taget til de bestemte Udtalelser, som faldt her i Fjor, og hvor kan det andet Thing vente, at man herfra, naar det tager saa lidt Hensyn til de her udtalte Anskuelser, dog skal tage Hensyn til de Anskuelser, der udtales der? Det nu foreliggende Finantslovsforslag er jo nys anmeldt af den høitærede Formand, kommer saaledes til os den 10de Marts, og vi have altsaa 21 Dage til at behandle det Forslag, som man i det andet Thing nu har været over fire Maaneder om at granske. Nu vil jeg dog spørge, om det er at tage Hensyn til de Udtalelser, som her faldt. Ministeriet har været nødsaget til, da Rigsdagen først blev afsluttet den 31te Mai, paa fire Maaneder at udarbejde Finantslovsforslaget, og det andet Thing har benyttet over fire Maaneder til at granske dette Forslag. Her tror jeg heller ikke, at Sol og Vind er fordelt ligeleg. Spørger jeg da om Indholdet af det Forslag, som i Dag er anmeldt her, saa hender jeg det jo ikke saa nøie, men jeg hender dog tilstrækkelig til de første For-